

Brigadirji spet doma

Poletje je minilo, z njim so minile počitnice. Zaključile so se tudi mladinske delovne akcije. Vse brigade so se vrstile z delovišč – iz Haloz, Brkinov, Suhe Krajine, s Kozare... Brigadirji z žulji na rokah, prežeti z novim pojmovanjem dela, radosti, veselja, a tudi utrjenosti, so se ločili od novih prijateljev, zapustili so prijazne domačine, zadovoljne z rezultati njihovega dela, ter polni prijetnih spominov že (v večini) sedli v šolske klopi.

Nasha občina je letos dala kar tri brigade. O tem, kje in kaj so delali, smo že poročali v prejšnji številki, danes pa bodo komandanti spregovorili o tem, kaj vse so naredili:

Igor Dornik iz Polja, sicer dijak močvanske gimnazije:

„Brigada Tone Tomšič, katere komandant sem bil, je v 2. izmeni MDA Haloze '75 opravila 2.991 učinkovitih delovnih ur. Izkopali smo 1.308 kub. m in zasuli 584 kub. m materiala. Brigada je presegla načrt za 2% (teren je bil 3. težavnostne stopnje). Celja izmena ni dosegla načrta, kar kaže na veliki odstotek odsotnosti z dela na trasah predvsem zaradi slabega vremena.“

Tudi interesne dejavnosti so bile zelo razvite in smo tudi tu dosegli dobre rezultate. Imeli smo pet brigadnih konferenc, izdali smo dva brošura in stenski časopis, imeli tri kulturne večere v organizaciji brigade, tri gostovanja kulturnih skupin, številna športna srečanja, osvobodili smo 1. mesto na turnirju v košarki v Kidričevem, organizirali smo številna predavanja, ogledali smo si tovarno aluminija in glinice, tovarno volnenih izdelkov, imeli smo izlet v Ptuj, pa taborne ognje, disco večere...“

Odnosi med brigadirji so bili dobri in tovariški, iniciativnosti je bilo kar veliko, samoupravno življenje pa ni najboljše zaživelo. Tudi disciplina bi bila lahko boljša.“

O akciji SAVA '75 bi vse besede premalo povedale. Pod vodstvom komandanta Antona Permeta iz Bizovjaka so močvanski brigadirji dosegli lepe uspehe. Pridobili so tudi največje priznanje naselja: trak sedem sekretarjev SKOJA.

„Brigada je opravila zaključna dela na nastipu kanala Odre k Savi ter sodelovala pri otvoritvenih delih načrtovanja rekreacijskega centra Jarun. Brigadirji so opravili 7.814 učinkovitih delovnih ur s povprečnim uspehom 129% v obeh dekadah. Imeli so 4 udarniške dneve z rednim uspehom 140%. Glede na minimalno fizično sposobnost brigadirjev je bil delovni učinek brigade nadpovprečen.“

Kaj pa interesne dejavnosti? Organizirali smo naseljsko javno tribuno, brigadno tribuno, naseljsko politično šolo, brigadne konference, samostojne oddaje v naseljskem radiju, kulturne večere, bratenja z bri-

gadirji, taborni ogenj, športna tekmovanja, voziške tečaje, kino tečaj, foto, varilski... izdali smo 7 brigadnih biltenov, obiskal nas je Azem Vlasi, predsednik ZSMJ...“

Samoupravno življenje je bilo dokaj razvito, brigadne konference so zaživele v pravi smeri, žal pa disciplina ni bila najenotnejša, predvsem zaradi grupštva, v katerem je večkrat prihajalo do raznih navzkrižij, ki pa so imela le prestižni karakter, ne pa globalnih vzrokov...“

Z OK SSO Bileča smo se dogovorili, da sodelujemo na MDA Kozara kot Brigada bratstva in enotnosti Bileča – Moste-Polje. Brigada je štela 40 brigadirjev – iz vsake OK polovice. Nashe brigadirje je vodil Savo Kamnar z Več, ki je brigado in brigadinsko življenje v njej ocenil takole:

„Brigada je gradila cesto v sklopu akcije za graditev mladinskega športnega centra. Delo je obsegalo predvsem kopanje kamnitih tal in odvažanje materiala na traso ter tlačenje... Brigada kot celota je močno presegla načrt, saj je delala povprečno 60% nad normo, v dveh udarniških dnevih pa celo 198% in 174%.“

Na področju interesnih dejavnosti je omejena vredna predvsem politična šola, ki so jo organizirali brigadirji dvakrat tedensko in na njej poslušali različna predavanja, ter ure samoupravljanja; udeležili smo se tudi tečaja za kinooperaterje, radio tečaja, karate, izdali smo tri časopise, ki so dobili največjo oceno v naselju, organizirali kulturni večer, ples, izlet, vrsto športnih tekmovanj, imeli smo pet brigadnih konferenc... Za prizadevano delo na akciji smo prejeli tri udarniška priznanja.“

Največja vrednost, ki jo je imela brigada bratstva in enotnosti, pa je bila v izrednem tovarištvu in zagrtjenosti v vseh akcijah. Omenimo naj, da je bila naša brigada edina, ki je ostala do konca izmene v nespremenjeni sestavi in brez kakršnihkoli kaznovanj.“

Kaj so na Krvavi Kozari podoživljali brigadirji, kako težko je bilo slovo... pa nam je napisala naša brigadirka – udarnica Marjanca Moškič:

„Oj Kozaro, ne treba ti kiše heroji te krvlju natopiše!“
Ves čas me je navdajal nek skrivni ponos, hotela sem storiti čim

več, zate, mati Kozara. Pravim ti mati, da... Do takrat mi je bilo vse o tebi nepoznano, tuje...“

Toda, ko sem zvedela nekaj več o tebi, sem te sprejela za mater.“

Sele zdaj vem, kaj je pravo prijateljstvo, prava slova. Največja tovarštva so nastajala tam na gradbišču, med kamenjem, med krampi in lopatami, z žulji na rokah in znojem na čelu. Vročje je bilo, tudi težko včasih, toda volja do dela, pesem in prijateljstvo so vedno zmagali. Bili smo ponosni na ime naše brigade, brigade bratstva in enotnosti. Zbrani smo bili mladi iz dveh bratskih občin in nihče od nas ni blati imena brigade. Bila so tudi trenja... Pa zakaj ne? Med seboj si moramo priti na čisto, pomagati tovarišu, da pride do prave resnice. Iz vsakega mladincega moramo napraviti človeka, ki bo živel za domovino, za svojega bližnjega. Ne smemo pustiti, da se med nami razpase duh malomeščanstva. Ljudem moramo dokazati, da smo tudi mi, mladi, ki hočemo delati, živeti v svobodi. Ko sem prišla domov, sem se počutila bogatejšo. Brigadirski večeri, pesmi, delo, so mi veliko prinesli. Življenje so dali drugačen pomen. Ni važno, kaj si, študent, delavec, Črnogorec, Bosanec – vsi smo tovariši, brigadirji...“

Zvedela sem, kako živi mlad človek na Kosovu, v Hercegovini, Črni gorji.

Toda prišel je hitro, prehitro, bali smo se ga, a nismo ga mogli ustaviti: razstarek. Bilo bi preveč besed, če bi slovo hotela opisati le na kratko. Samo to rečem, bilo je težko: posloviti se od prijateljev, posloviti se od „krvavo“ zelenega obraza matere Kozare.

Oj Kozaro, ne treba ti kiše, brigade te znojem natopiše.“

Vodovod je skopan, priteklo so prve kaplje tako zažele vode, cesta k mladinskemu športnemu centru je narejena, opravljena so dela na Savi. Vsi smo zadovoljni z uspehi in delom brigadirjev, domačini so jim hvaležni za storjena dejanja, hvaležni smo jim za požrtvovalno delo, tudi za napore, ki pa so bili požabljeni ob veseljih in prijetnih urah sprostitve in interesnih dejavnosti. MARTINA TRDIN

FINANČNI PROBLEMI V POLJU

V julijski številki Naše skupnosti je bilo nakazano aktivno delovanje športnih klubov v KS Polje v okviru SD Polje. Velja pa dodati še nekaj vrstic v zvezi s finančno problematiko.

Rokometni klub Borec je edini prejel dotacijo od SITKS Ljubljana Moste-Polje, vsi drugi klubi so do danes ostali praznih rok. Košarski klub ima poleg tega težave še s Kadri oziroma natančneje: ne more dobiti kvalificiranega trenerja, čeprav so zanj zagotovljena sredstva pri SITKS.

Košarkarji nastopajo v ljubljanski ligi in so v pretekli prvi polovici sezone kljub težavam dosegli vidne uspehe. Ker je ob ustanovitvi kazalo, da bodo finančne težave med letom urejene, so fantje igrali z veseljem in so si garderobo kupovali sami, pri čemer je sodeloval tudi RK Borec, vendar ta ne more kriti vseh potreb, ki niso majhne.

Prav tako je v hudi stiski kegljaški klub, ki je imel v okviru turnirja v počastitev 30. obletnice osvoboditve zelo lepe uspehe in so posamezniki zasedli odlična mesta. Okrog 90 članov je doslej s člana-

rino samo vzdrževalo vendar je to kljub dobri volji premalo, da bi izbrana ekipa nadaljevala s treninzi za uvrstitev v malo ligo.

V okviru SD Polje se torej ubadamo s finančno problematiko vseh klubov v sestavi SD Polje. Poleg tega pa sodelujemo tudi pri organiziranju in ustanovitvi OO ZSMS Polje, ki naj bi imela že konec septembra ustanovno konferenco. V okviru SD Polje pa bo ustanovljen tudi aktiv članov ZK, ki delujejo v klubih in upravi SD. Pri vsem tem nam omogočajo OO ZK Polje, SZDL Polje in druge družbenopolitične organizacije v naši KS.

Pred nami pa sta sedaj problema garderob in normalnega treninga klubov v zimskem času. OŠ Ljubljana-Polje ne more zadovoljiti niti svojih potreb, ker je število učencev tako veliko, da so šlačnice pred telovadnico preuredili v oddelke pogostejšega bivanja. Glede ponovne pridobitve bivšega doma TVD Partizan, ki je sedaj last Terme Ljubljana, pa kaže zelo slabo, kajti Termika ne odstopi od visoke cene, ki je ne more sprejeti nihče v KS. Vendar ne kaže odnehati in je še zmeraj

upanje, da bomo prišli vsaj do garderob.

Vsak obččan naj bi se vključil v delo KS in družbenopolitičnih organizacij, tudi športnih in mladinskih. Posamezniki so namreč tako zavzeti, da se nimajo časa niti odpočiti, večina drugih pa se tudi večkratnim vabilom sploh ne odzove. Kaj jim je tako malo mar delo v KS in družbenopolitičnih organizacijah!?

Se vedno pričakujemo, da se bo našemu vabilu kdo odzval in nam pomagal prebroditi težave. Prav tako pričakujemo pomoč od SITKS – tako finančno kot tehnično.

SLAVKO TODOROVIC

MERCATOR: 29 TOZD

Mercator se je v zadnjih mesecih povečal kar za štiri temeljne organizacije združenega dela.

Tako danes šteje Mercator že 5100 redno zaposlenih delavcev v 29 temeljnih organizacijah združenega dela.

Novi prostori za OO ZSMS Kodeljevo

Konec pomladi letošnjega leta je bila na Kodeljevem po nekajletnem premoru ustanovljena OO ZSMS. Mladinci in mladinke so se organizirali povsem spontano, saj so čutili, da jim pri njihovem delu manjka organizirane povezanosti. Na ustanovni konferenci, ki je bila – mimogrede povedano – zelo dobro obiskana, so izbrali svoje vodstvo in sprejeli program dela za leto 1975. Program je precej obsežen, saj zajema kulturno, zabavno, športno in izobraževalno področje. Mladinci so takoj v začetku z velikim zaletom poprijeli za delo. Toda kaj kmalu so se srečali s številnimi težavami. Ena največjih pa je bila ta, da niso imeli svojih prostorov, kjer bi se lahko shajali in uresničevali svoj program. Z dejavnostjo so morali gostovati enkrat tukaj, drugič tam, toda tak način dela ne pripelje daleč. Tako je začela njihova dejavnost upadati.

Razumevanje za OO ZSMS so pokazale vse družbenopolitične organizacije na Kodeljevem, predvsem svet krajevnih skupnosti. Vsi družbenopolitični dejavniki na Kodeljevem so že nekaj let nazaj iskali ustrezne prostore za dejavnost mladine. Vsi so se zavedali, da brez mladinske organizacije praktično nimajo kadrovskega zaledja. To se je pokazalo že lani pri kadrovskih težavah za delegacijo krajevnih skupnosti v občinskem zboru krajevnih skupnosti in za delegacijo skupščin samoupravnih interesnih skupnosti, še predvsem pa pri kadrovanju v organe in številne komisije, ki delujejo v krajevni skupnosti. Iz teh in številnih dru-

gih vzrokov so se že več kot pred letom dni vsi družbenopolitični dejavniki v krajevni skupnosti začeli zavzemati za pridobitev novih, večjih prostorov za vse družbenopolitične organizacije. Ker je akcija stekla organizirano, so se kmalu pokazali sadovi, saj se je že lansko zimo pisarna krajevnih skupnosti preselila v večje prostore, s čimer so pridobile svoj prostor tudi vse družbenopolitične organizacije.

V začetku meseca septembra t. l. se je v svoje prostore vselila tudi OO ZSMS.

Mladi so dobili večji prostor, ki je primeren za vsakršno dejavnost, in še en manjši prostor, ki je primeren za sestanke in administrativno delo. Ti prostori so v kletni etaži glasbene šole Moste, v bivšem skladišču podjetja Tobak. S Tobakom je svet krajevnih skupnosti našel skupni jezik in plod tega dogovora je že viden.

Poskrbljeno je tudi za obnovitev in opremo novih prostorov. Klubske mize, stole ter mizo za izgrajenje biljarda je OO ZSMS „podeovala“ po prejšnjem mladinskem klubu Kodeljevo.

Seveda pa se družbenopolitične organizacije in svet KS zavedajo, da vse to še ni dovolj in da bo treba poskrbeti za dopolnilno opremo in številne rekvizite. Pri tem si morajo predvsem člani OO ZSMS s svojim delom in sodelovanjem z ostalimi DPO pridobiti zaupanje ter nadaljnjo vsestransko pomoč in podporo.

MARKO ROTH

V juliju je bil pohod na Pugled s proslavo obletnice ustanovitve Molniške čete. Pohoda se je udeležilo 350 mladih Moščanov, katerim so se pridružili še tovariš Stane Keber, Polde Maček, Lado Mazovec. Tedaj je bila tudi ustanovljena mladinska pohodna partizanska četa Toneta Vrbince-Nebošnjeja, ki jo sestavljajo mladi iz KS Bizovik.

Štipendije Titovega sklada

Več kot tri mesece so že razpisane štipendije Titovega sklada za štipendiranje mladih delavcev ter učence srednjih šol in študentov iz družin delavcev v neposredni proizvodnji. Žal je v naši občini ostalo le pri razpisu. Osnovne organizacije ZSM pa so še posebej odgovorne za to, da omogočijo nadaljnje šolanje in izpopolnjevanje najzaslužnejšim mladim tako na področju učenja kot družbenopolitične aktivnosti in dela v TOZD.

POZIVAMO, DA PREDLAGATE KANDIDATE na naslov: skupna komisija podpisnic samoupravnega sporazuma o štipendiranju pri skupščini občine Ljubljana Moste-Polje, Proletarska 1. Poglavni kriteriji razpisa so:

- 2. ZA MLADE DELAVCE:
 - da imajo najmanj dve leti delovnih izkušenj,
 - da aktivno delujejo v samoupravnih organih in DPO,
 - da dosegajo v svojem delu nadpovprečne delovne rezultate,
 - da so aktivni na področju novatorstva in iznajdljivosti in
 - da so starejši od 30 let.

2. ZA UČENCE SREDNJIH ŠOL IN ŠTUDENTE (IZ DRUŽIN DELAVCEV V NEPOSREDNI PROIZVODNJI):

- da so vključeni v redno usmerjeno izobraževanje,
- da so aktivni v samoupravnih organih in DPO,
- da dosegajo v šoli nadpovprečne rezultate,
- da so aktivni v gibanju Znanost mladini ali drugih interesnih dejavnostih.

KAJ JE POTREBNO PRILOŽITI PREDLOGU?

- prošnjo za štipendijo na predpisanem obrazcu DZS 1,65,
- mnenje samoupravnih organov in DPO v OZD, KS,
- mnenje mentorja organizacije ZSMS, kadrovske-socialne službe, šole,
- dokazila o učenem uspehu, o premoženjskem stanju in številu družinskih članov.

KDO IMA PREDNOST PRI TEM ŠTIPENDIRANJU?

Kandidati, ki so v slabšem materialnem položaju in dosegajo boljše uspehe v šoli.

Izbirajmo najboljšo organizacijo

Konferenca mladih delavcev pri OK ZSMS Ljubljana Moste Polje se je vključila v republiško tekmovanje za najboljšo OO ZSMS za najboljšega delavca – samoupravljavca. Namen tekmovanja je predvsem poživiti delo osnovnih organizacij ZSMS v TOZD, okrepmi kolektivno delo in izboljšati učinkovitost vsake OO ZSMS kot tudi posameznikov v prizadevanjih za uresničevanje ustave in za stabilizacijo gospodarstva ter jih hkrati tudi animirati. Akcije se točkujejo, točkovanjem sistem pa omogoča vsem osnovnim organizacijam enake možnosti in pogoje, ne glede na število članov oziroma raznolikost dela posameznih TOZD.

Mravovci v Martuljku

Letos je taborniški odred ČRNI MRAV organiziral tabor v Martuljku. Taborniki so razpeli šotore na jasi ob Savi, kjer so preživeli sedemnajst lepih dni. Kako pa so se imeli, vam bo pokazal kratek odlomek iz njihove taborne.

SREDA, 23. 7. 1975

Vstali smo ob pol sedmih. Po vsakodnevni opravili smo imeli zajtrk. Dežurni so se pri zajtrku posebno zabavali, saj so morali neprestano bedeti nad marmelado, ker so se po njej hotele sprehajati muhe. Od časa do časa so sicer kakšno muho z nožem razpolovili na marmelado, vendar se taboreči niso dosti zmenili za to in z veseljem pozajtrkovali.

Po ocenjevanju šotorov smo imeli gozdno šolo: orientacijo. Cekar je taborečim strokovno razlagal, kako se v gozdu lahko izgubimo – in seveda zopet najdemo. A razlagal je skoraj zastoj, ker je sonce močno pripekalo in so poslušalci raje nastavljali noge soncu kot ušesa Cekarju. Po dopoldanski gozdni šoli smo samoupravno sklenili, da bomo pomicali kekse, ki so bili pripravljene za obiskovalce. Po tej čudoviti malici smo imeli prosto.

Ker je ekonom prinesel meso za polpete prepoznalo, se je kosilo zavleklo v pozno popoldne. Po kosilu smo se odšli kopat na kopališče hotela Špič. Nekateri so se odločili, da bodo osvajali večino plavalca. Med njimi je bil tudi Benidi, ki je prvi skočil na glavo in tako požel aplavz. Prav tako je „pod“ vodo preplaval bazen. Ko pa bi se moral potopiti in prinešti iz vode kamen, je popolnoma odpovedal. Toda tudi drugi so morali po večkrat poizkusiti osvoboditi točke, saj je bila voda precej mrzla. Skratka, kopanje se je veselo končalo.

Vrnilo smo se v tabor. Voj je leno ležal na odeji in bral James Bonda. Ko smo ga prestrašili, je ugotovil, da res ni prostora, kamor bi se lahko skrili pred radovedneži. Upal je, da bo lahko vsaj dve urisam, vendar so se mu upi razblinili.

Ravno sva z Gugutko pripravljali večerjo, ko sva v taboru zaslišali Vojca: „Vsi stran!“ Seveda sva bili radovedni in sva pogledali proti taboru.

Taboreči so se gnetli okoli Sančovega šotora. Ko sva se približali šotoru, sva ugotovili, da je v šotoru „kača“, kot so ji rekli taboreči. Končno so po dolgem iskanju našli pod nahrbtnikom slepca, a v taboru je imel preplah posledice še ponoči, saj so Zoki, Smejko in Lile odšli

spat kar k Zgagi in Bisi.

Za večerjo so – na najino začudenje – lačni taboreči ugotovili, da je odlična, pa sva to še dopolnili s kompotom. Ko pa sva zagledali kup posode, ki jo je bilo treba pomiti, naju je minilo veselje. Toda kljub temu sva jo pomili.

Že nekaj dni v taboru govorimo, da bi odšli na dvodnevni izlet na Skrlatico. Ker pa je pot v začetku precej nevarna, se je naš Vojček-Šekularac odločil, da se bo zjutraj sam odpravil na ogled prek Križke stene. Takoj je zavladalo v taboru veselje, saj smo se vsaj za nekaj časa osvobodili Vojca.

Taborni kronist Dominik MUC

